

ŽEROTÍN

38
červen 2016
ročník XV
čtvrtletní zpravodaj
Obecního
úřadu Žerotín

OBSAH:

Glosář - Nová žerotínská dominanta - Oslava maminek ve školce - Retro výstava - Informace OÚ
- Poznáváme naše okolí - VIII. spolková činnost - Sokol - Společenská kronika - Žerotínské hody

Posklizňová linka, foto: Jiří Němec

Periodický tisk územního samosprávného celku • Vydává: Obec Žerotín • Žerotín 13, Litovel 784 01, IČO 00299758 •
Registrováno u MK pod značkou: EČ MK ČR E 17321 • redaktor: Jiří Němec • Redakce mobil: 724 738 032 • email
redakce: red.zpravodaj@seznam.cz • Názor autora článku nemusí být nutně názorem vydavatele, do textu autora
nezasahujeme.

Uzávěrka příštího čísla: 31. 8. 2016

Glosář

Minulý, březnový zpravodaj, plný informací o Velikonočních svátcích a také přáním k nim, se objevil ve schránkách až po nich. Mě, jako redaktora, to mrzelo velmi. Úmyslně jsme posunuli uzávěrku čísla tak, aby se tisk našeho zpravodaje Žerotín před Velikonocemi stihl včas. Nestalo se. Tisková verze minulého čísla zůstala trčet v elektronické schránce pracovníka tiskárny, který shodou okolností v tu chvíli už pracovníkem tiskárny nebyl. A tak se stalo, že tiskárna čekala na podklady, které nedorazily včas, a my čekali na zpravodaj, který trčel v onom mailovém úkrytu. Tož Vám všem veliká omluva a nám poučení, že je nutno vše kontrolovat až do úplného konce. Ono bývalé heslo: Důvěřuj, ale prověřuj, má platnost stále.

Zato ale, možná jako náplast na

výše zmíněný kiks, je zde další pozitivní změna. Náš zpravodaj bude od téhle chvíle celobarevný, což dává velikou možnost využít toho pro více fotografií ze života obce. Ale i pro různé pozvánky na akce a podobně. Smlouva na celobarvený tisk je na rok. Po roce tedy „novoty“ vyhodnotíme a uvidíme, zda v tom pokračovat, či se pokorně vrátit k předchozímu formátu. Záleží samozřejmě i na vás. Proto všechny spoluobčany žádáme a prosíme zároveň: pošlete své foto úlovky do redakce. Očekáváme, že ke každé fotce uvedete, o co jde a kdy, kde a kdo fotil. Pochopitelně nejideálnější je spolu s fotografií ucelená informace, řekněme pár řádků vztahujících se k fotodokumentaci. Nejde jen o samotnou dokumentaci akcí všeho druhu u nás i v okolí, ale i o případný podklad pro náš zpravodaj a nakonec i kroniku obce, která

je počínaje rokem 2014 již v tištěné podobě a proto v příloze kroniky je možné otisknout zajímavé fotografie ze současného života naší obce.

Jen co nám nemilosrdná příroda zjara nadělila mrazivou pohromu a zařídila, abychom letošní meruňkovou úrodu oželeli, už se o svá práva hlásí léto. Minulé dva roky jsme si „užili“ dlouhotrvajících veder a značného sucha. Prognózám našich meteorologů bych moc nedůvěřoval. Obyčejně jim předpověď sedí tak maximálně na dva

dny dopředu. Někdy ani ta ne. Dopředu ohlašovaná parna mohou být letos stejně lichá jako loňská avíza na tuhou zimu. Tu, která nepotěšila ani děti, ani zemědělce. Snad jen všelijakou havěť, která měla, ale nepomrzla. Čím nás překvapí letošní prázdninové dny, máme právě před sebou a tak se tedy nechejme překvapit. Končí školní rok a děti se už na nic jiného, než prázdniny asi netěší, ať je počasí jaké chce. Přejme jim to.

Naproti odbočky na Újezd trůní kamenný kříž s korpusem Krista - sousoší ukřižování. Také tahle památka, po opravě sochy Panny Marie s Ježíškem a opravě sousoší Kalvárie na výjezdu s obce na Hnojice se dočkala renovace. Všechno to jsou pozitivní informace, že nedopustíme, aby se nám památky rozpadly před očima. Tedy až na náš žerotínský zámek. Ovšem to je jiná písnička, jiní pánové a jiné peníze. Ale jeho chátrání je smutné, že?

Table informace patří jen těm skutečně nevšimavým jedincům. Doufám, že jich je jen hrstka, ale pro jistotu: pokud budete hledat naši žerotínskou prodejnu, tak pozor! Je úplně v nových šatech. Má červeno růžovou barvu.

Také je přinejmenším pozoruhodné, kolik majitelů domů se letos rozhodlo pro novou střechu. Zatímco na výjezdu směr Krnov je, jak se zdá, hotovo, na třech dalších místech se v tu chvíli „modlili“ za počasí bez deště. Snad, pokud přece jen přišel, moc škody nenapáchal díky pokrývačským partám, které jste mohli v průběhu květnových dnů na žerotínských střechách spatřit.

Torzo sousoší ukřižování. Foto: Jiří Němec

Žerotínská samoobsluha. Foto: Jiří Němec

Nová žerotínská dominanta

Netuším, kolik z nás se, ať už pracovní nebo třeba procházkou, dostane na silnici mezi Žerotín a Krnov. Anebo se vydá na procházku k mlýnu u Oskavy, ale těm, kteří tak učinili, se otevřel pohled na čtyři věže sevřené v jednom šiku. „Co to je, co to je? K čemu to je? Tyhle otázky napadly i mě a tak jsem zavolal předsedovi rolnického družstva, panu Motáňovi a on ochotně účel a smysl této stavby vysvětlil: Posklizňová linka na čištění a uskladnění obilnin a olejnin.

Provozní soubor posklizňové linky umožňuje následující operace:

1. **Příjem surovin** - hala s příjmovým košem
2. **Čištění** - čistící linka o výkonu na předčištění 60 t/hod., finální čištění 30 t/hod.
3. **Skladování obilnin** - 4 ks věžových sil o průměru 6 m a celkové kapacitě 1200 t (4 x 300 t)
4. **Expedice obilnin** - 2 ks expedičních zásobníků na 60 t (2 x 30 t)
5. **Šrotování zužitkovatelného odpadu** - šrotovnik o výkonu 1,5 t/hod.
6. **Mostní váha na 60 t**

Zajímavosti:

Maximální výška stavby je 21 m, celá stavba je stavěna stavebnicově s možností přístavby dalších

skladovacích sil, případně zařízení na sušení obilnin, olejnin apod. Z důvodu vysoké hladiny spodní vody bylo nutno vše vystavět na ocelobetonových pilotech o průměru 600 mm do hloubky 5 m. Veškeré ovládání a jištění je řízeno počítači. Stavbu provedla firma Agroing Brno s.r.o., začátek stavby srpen 2015, ukončení červen 2016.

Snad jen pro doplnění bych uvedl, že důvodem výstavby tohoto zařízení byla kromě zvýšení skladovacích kapacit především snaha o samostatnost realizace prodeje,

včetně kvalitního vytřídění a vyčištění námi vyprodukované produkce (což doposud nebylo vždy možné, neboť čištění, třídění, sušení i skladování bylo prováděno ve výkupech za úplatu a i následné prodeje se realizovaly vesměs přes výkup). V neposlední řadě pak šrotování vlastního obilí a zužitkovatelných odpadů z čištění pro dobytek.

Tolik tedy, doufám, vyčerpávající informace k nové investici našeho Rolnického družstva.

Jiří Němec

Foto: Jiří Němec

Oslava Dne maminek ve školce

Druhá květnová neděle patří již mnoho let všem maminkám. I my v mateřské škole každoročně připravujeme s dětmi pro naše maminky vystoupení. Letos jsme besídku naplánovali na 6. května. V tento den školka „praskala ve švech“. Na děti se přišly kromě maminek podívat i některé babičky a dokonce i tatínci. Samozřej-

mě jsme všechny rádi uvítali. Pro tuto slavnost se všechny děti proměnily v koťátka. Malí kocourci a kočičky vystoupili s programem sestaveným z několika žertovných písniček a básniček. Za vydatné pomoci diváků, kteří nás doprovázeli tleskáním a pleskáním, předvedla koťata kočičí tanečky. Nechyběla ani krátká

pohádka „O bílém koťátku“, kterou zahráli naši prostředňáčci. Na závěr každé koťátko vyzkoušelo postřeh své maminky.... Chytit klubíčko, které vhodí malé kotě... to není jen tak.

A co by to bylo za oslavu bez dárečku? Děti předaly maminkám přáníčko s vlastnoručně vyšíтым srdíčkem.

Naši školku mimo jiné zdobila i nástěnka, na které byly vystaveny fotografie maminek z doby, kdy byly ještě děti. Hádání, kdo že tohle dítko může být, a srovnávání podoby zaujalo snad každého...

Besídka skončila, hosté se rozešli, děti byly předány do péče tatínkům či babičkám. Pro maminky ale oslava neskončila. Pan Štencl nám uvařil výbornou večeři, u které jsme se příjemně pobavily a zasmály se...

Za MŠ Renata Ošřádalová

Pejsko – kočičí taneček. Foto: Jana Němcová

Zájmová výstava ve stylu retro

Stalo se už tradicí, že díky iniciativě členů obecního zastupitelstva, můžeme všichni každý rok navštívit podzimní výstavu věnovanou převážně plodům našich zahrad a zahrádek. Už jsme psali o tom, že tyto výstavy jsou rok od roku bohatší, navštěvovanější a při přípravě dalších je na co navazovat. Letos se stejná parta pořadatelů rozhodla oživit své výstavnické zkušenosti o další rozměr - retro výstavu, která se uskutečnila 6. března 2016. Navázali tak na tra-

dici výstavy z roku 2013. Tehdejší téma bylo hrady a zámky – papírové modely, dalším tématem byla letadla, modelářské plastové skládačky. Obě předchozí výstavy doplňoval pan Pol z Hnojic, který obohatil výstavy svými sběratelskými kousky (etikety, fotografie, zejména z období fungování zámecké sladovny).

Sám jsem měl trochu obavu, zda se podaří shromáždit dostatečné množství exponátů a zda bude mít vůbec smysl takovou výstavu

konat, ale ve svém soukromém odhadu jsem se mýlil. Jak vše proběhlo, tak o tom mě přišel informovat místostarosta, pan Jiří Vrána:

Tato výstava byla instalována v malém sále a ve vestibulu KSZ. Návštěvníci mohli shlédnout zajímavé exponáty z období šedesátých let minulého století. Zejména kuchyňské nádobí našich babiček, fotoaparáty, psací stroje, hodiny. Pro děti byla zajímavá přehlídka hraček, se kterými si hráli jejich prarodiče. Zajímavá byla expozice školních potřeb a učebnic. Před vstupem do KSZ návštěvníci výstavy nemohli minout dnes už historická vozidla

Retro výstavu doplnily též zajímavé umělecké výrobky z kovářské dílny pana Jiřího Němce mladšího.

Svémi exponáty obohatilo tuto ojedinělou výstavu deset vystavovatelů z řad občanů. Tímto chceme poděkovat všem, kteří se na přípravě, poskytnutí exponátů a samotném průběhu úspěšné výstavy podíleli.

Jiří Němec

Informace obecního úřadu

DŮLEŽITÉ!!!

Již uplynul jeden rok od kolaudace kanalizace a možnosti začít se připojovat. S ohledem na skutečnost, že stále není větší polovina obyvatel na kanalizaci napojena, vyzýváme tímto všechny občany obce, kteří do dnešního dne nejsou na kanalizaci připojeni, aby do konce měsíce června předložili na obecním úřadě doklad o zneškodňování odpadních vod v souladu se zákonem č. 254/2011 Sb. zákon a o vodách, (jejich vývoz a uložení k likvidaci na čističce odpadních vod).

Dle ustanovení § 38 odst.

(6) Kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování tak, aby nebyla ohrožena jakost povrchových nebo podzemních vod, a na výzvu vodoprávního úřadu nebo České inspekce ži-

votního prostředí prokázat jejich zneškodňování v souladu s tímto zákonem.

Kdo požadované potvrzení o likvidaci odpadních vod ve stanoveném termínu na obecním úřadě nepředloží, bude podán podnět Městskému úřadu ve Šternberku, odboru životního prostředí na výkon vodoprávního dozoru.

Dle ustanovení § 118 zákona č. 254/2001 Sb. za porušení povinností v nakládání s odpadními vodami může být uložena pokuta do výše 50.000,- Kč.

Kompostéry

Obecní úřad vyzývá občany, kteří si ještě nevyzvedli kompostéry, že mají stále možnost jejich vyzvednutí. Termín vyzvednutí si dohodněte na tel. 585 380 267.

Kvalitním tříděním odpadu a

ukládáním bioodpadu s domácností do kompostérů snížíme obsah odpadu v popelnicích a tím si ušetříme náklady na jejich vývoz a likvidaci.

Stejně tak si ušetříme naše peníze za důsledné třídění odpadů z domácností a jejich ukládání do k tomu určených kontejnerů. V obci jsou kontejnery na sklo bílé, barevné, papír a textil. Brzy bude kontejner na olej. Olej se bude do tohoto kontejneru ukládat v plastových uzavřených lahvích. Snad se podaří zajistit i kontejner na kovy a vytvořit dvě místa vybavená kontejnery.

Plasty jsou sbírány sběrem v platových pytlích.

Knihovna

Upozorňujeme občany, že došlo ke změně provozní doby naší místní knihovny. Tato je pro občany otevřena v pondělí od 15 – 18 hod.

Poznáváme naše okolí Olomouc

Minule jsme slíbili, že se v dnešním zpravodaji podíváme na další církevní památky Olomouce a to kostely sv. Michala, sv. Mořice a dóm sv. Václava. Každá z nich by pohodlně zaplnila všechny stránky zpravodaje, a protože informace o nich jsou skutečně zajímavé a poučné, rozdělíme je na jednotlivé části. Dnes tedy významná dominanta našeho krajského města, kostel sv. Michala a kostel sv. Mořice.

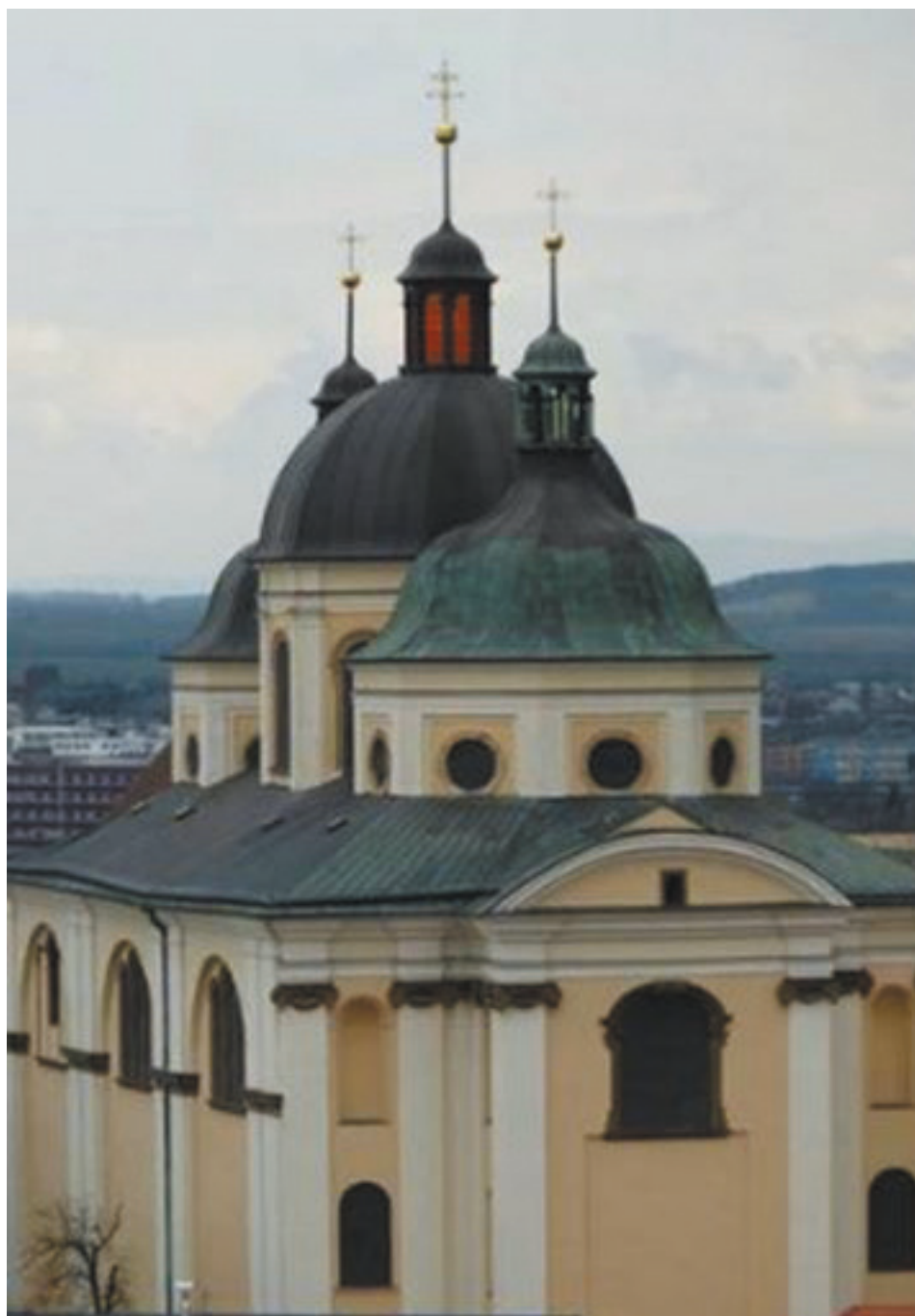
Kostel sv. Michala

Jedná se o barokní chrám, který patří k nejkrásnějším v Olomouci. Již na počátku 13. století zde stávala kaple zasvěcená sv. archandělu Michaelovi, kterou český

král, Václav I., daroval skupině dominikánů, kteří se na cestě z Itálie do Polska zastavili v Olomouci. Jejich příchod se datuje k roku 1230. Dominikáni si počínali velmi dobře, takže mohli místo nedostačující kaple postavit velký gotický kostel, který byl dokončen a posvěcen roku 1251. Tento gotický kostel ovšem natolik utrpěl za švédských válek, že se převor kláštera Antonín Peretius rozhodl kostel strhnout a na jeho základech s využitím velké části obvodového zdiva postavit kostel nový, barokní. Nový kostel začali budovat r. 1676. Dokončen a posvěcen byl 12. května 1707 světicím biskupem olomouckým - Juliem z Braidy. Z nového krásného koste-

la se ovšem dominikáni neradovали dlouho. Císař Josef II. dvorským dekretem z roku 1784 klášter dominikánů zrušil, stejně jako řadu dalších klášterů a kostelů. Aby byl kostel zachráněn, stal se kostelem farním a z kláštera fara a kněžský seminář, který olomoučtí arcibiskupové ve dvou stavebních etapách rozšířili do mohutného stavebního komplexu dnešní podoby.

Kostel sv. Michala je považován za první kopulovitou stavbu seвероitalského typu na Moravě. Stavitelem kostela byl císařský architekt Giovanni Pietro Tencala, který má na Moravě řadu staveb, včetně baziliky Panny Marie na Svatém Kopečku. Stavbu kos-

tela nedokončil; pokračoval další italský architekt Domenico Martinelli. Tito dva vtiskli kostelu ojedinělý charakter, takže druhý podobný kostel je, podle pramenů, až někde u Neapole. Kostel sv. Michala je specifický třemi kopulemi na ose kostela, které ilustrují onu pravdu, že Bůh je láska, že i když je jeden, žije svými vztahy mezi osobami Nejsvětější Trojice. V první kopuli od oltáře je v nástropní fresce znázorněn Bůh Otec jako Stvořitel, v té poslední (u varhan) Bůh Syn s vítězným křížem, a v

té prostřední, symbolem holubice, jako láska spojující Otce a Syna třetí Božská osoba, Duch Svatý. Tři kopule - jeden chrám; tři osoby - jeden Bůh, Bůh, který je láska, který žije svými vztahy.

Také sama orientace kostela není náhodná, od starokřesťanských dob se křesťanské kostely stavěly oltářem k východu (kde to stavebně bylo aspoň trochu možné). To proto, že věřící pak byli při modlitbě obráceni tváří k vycházejícímu slunci, jež je nejvýstižnějším

obrazem, symbolem Krista, který jako světlo světa povstal z temnot hrobu, a jako Slunce vždy znovu a znovu přichází od východu, přichází znovu a znovu i On, nabídnout člověku své přátelství, stát se světlem života lidí. V neděli ráno dvěma horními okny ve východní stěně nad oltářem prochází dva mohutné proudy světla, které jsou jako dvě světelné paže, jako náruč světla, která objímá účastníky bohoslužby.

Kostel je dlouhý 60 metrů, široký 20 m a vysoký od dlažby po strop prostřední kopule 41, 2 m. U hlavního vchodu je mohutný kůr, který podpírají dva cherubové. Varhanní skříň je barokní. Varhanní stroj však z roku 1960 z Krnova – koncertní nástroj. Vzadu po stranách oltář Panny Marie v naději proti němu oltář sv. Šebestiána. Uprostřed kostela boční oltář sv. Filomeny a proti němu oltář sv. Jana Sarkandra z roku 1860 (rok beatifikace). Pozoruhodná je barokní kazatelna se stříškou, který měla podobný význam jako naše elektronické zesilovače. Na stříšce sousoší, jak Panna Maria dává růženec sv. Dominikovi, který tuto modlitbu rozšířil po Evropě. Můžeme rovněž zmínit znak dominikánů, pes s hořící pochodní v zubech (stále ještě na stříšce kazatelny), vyskytující se v kostele ještě pětkrát. Podle pramenů měla matka sv. Dominika sen, že viděla psa nesoucího zapálenou pochodň. Výklad snu byl takový, že její syn svou učeností a kazatelskou službou nesl světlo evangelia po Evropě, jako když pes nese zapálenou pochodň.

Srdcem každého kostela je svatostánek s Nejsvětější Svátostí. Po stranách cherubové v nadživotní velikosti. Nad svatostánkem krásná kopie obrazu římského malíře Quida Reniho – jak sv. archanděl Michael sráží satana do pekelné

propasti. Křížovou chodbou pak projdeme do gotické zvonice k souboru nových zvonů. Vede k nim 75 schodů, na dvou místech je snížený profil.

Těsně pod zvony, se nachází síť mohutných trámů, které musí unést 7 tun, houpajících se nad našimi hlavami. Zvony dávají kostelu hlas, volají 3 krát denně k modlitbě, zvou na bohoslužbu, při svatbě se stávají zvony svatebními, a při pohřbu vyprovázejí na cestě poslední. Zvony měly jednu velkou „nevýhodu“, byly ze stejného materiálu, ze kterého se vyráběly hlavně děl. Zvonový soubor padl dvakrát v plen při válečných rekvizicích (poprvé 1917, v roce 1926 je stihli udělat znovu, a 1943 je potkal týž osud). Současný zvonový soubor je už třetí, poté, co kostel byl 64 let bez zvonů, pokud nepočítáme 40 kg umíráček v lucerně zvonice. Všechny zvony byly odlity ve zvonařské dílně paní Leticie Dytrychové – Vránové v Brodku u Přerova.

Systém zvonění zvonů funguje na tzv. lineární motor, tj. silný elektromagnet, který dá impuls do kovového jádra spojeného se zvonek, zvon se zhoupne, elektronika pak počká, až se zvon vrátí do výchozí polohy a opět dá impuls stejným směrem. Tak se zvon rozhoupne, a tento systém se následně dá naprogramovat na celý týden.

Kostel sv. Mořice

První autentickou a bezpečnou zprávou o existenci olomouckého kostela sv. Mořice je údaj o vikáři této svatyně Fridrichovi, který je uveden jako svědek na listině biskupa Bruna z r. 1257. Z tohoto faktu někteří badatelé vyvozovali, že kostel byl vystavěn „na zeleném“ až pro olomoucké měšťany. Navíc zasvěcení biskupem Brunem oblíbenému světcovi se tomu zdálo nasvědčovat.

Nyní však již víme, že Olomouc jako středověké právní město nebyla založena jednorázovým lokačním aktem. Komplikovaná půdorysná osnova města i samotná existence tří kostelů s farními právy na jeho území (sv. Blažej, sv. Michal a sv. Mořic) napovídá, že v prostoru jihozápadní části bývalého podhradí knížecího přemyslovského hradu je nutno počítat s existencí několika původně samostatných sídlištních jednotek, jejichž počátky sahají ještě do slovanského období. Tyto osady pak byly, zhruba mezi léty 1220 - 1250, z královské vůle sceleny prostřednictvím komplikovaných a zřejmě stupňovitě prováděných lokačních akcí právně jednotlívý městský okrsek. Na samém závěru tohoto procesu pak zřejmě stojí výměna biskupských pozemků na území Olomouce za mýto ve Vyškově, potvrzená r. 1248 králem Václavem I. Olomoucká historio-

grafie se shoduje v tom, že se při této směně jednalo o území slovanské podhradní osady v okolí sv. Mořice. Patronátní právo kostela však zůstalo i potom v biskupských, resp. kapitulních rukou až do novověku.

Přijmeme-li fakt, že údaj o zmíněné transakci se týká sv. Mořice (a nasvědčují tomu i další souvislosti), vzniká otázka, zda se přece jen neopírají o reálná historická fakta starší tradice a poněkud spletené údaje pozdních kronikářů hradištského kláštera mj. o tom, že mořická svatyně měla být spolu s příslušenstvím (domy, pozemky, zahrady) za tamního benediktského opata Bohumila (1127 - 1149) směřena s biskupem Zdíkem za kostelíky sv. Štěpána a sv. Michala poblíž hradištského opatství. V tomto světle nabíhá ovšem dále na věrohodnosti a do logických souvislostí se dostává i zmíněná zpráva o „vykoupení“ biskupských pozemků k r. 1248. Některé další otázky související s možným románským stářím sv. Mořice zodpověděly archeologické výzkumy Památkového ústavu v těsné blízkosti kostela. Předstihový záchranný průzkum na staveništi OD Prior v r. 1973 a 1978/9 vyvrátil dosavadní teorie o údajném, původně bažinatém a zaplavovaném terénu v těchto místech. Naopak se ukázalo, že sv. Mořic je situován na mírném a příhodném

návrší, které lákalo opakovaně již od mladší doby kamenné (4. tisíciletí př. n. l.) naše prehistorické předky k zakládání osad.

Závažným objevem zde však bylo zjištění slovanské řemeslnicko-kupecké osady s doklady dílen kovolitců a kovářů a to nejpozději z doby kolem r. 1000. Totéž se potvrdilo i východně od kostela: na staveništi dnešní „Koruny“ (nároží Pekařské a Zámečnické ul.) byla v letech 1982 - 1984 kromě stop prehistorického osídlení objevena časně slovanská osada s keramikou tzv. pražského typu (6. stol. n. l.), která se po staletích plynulého vývoje v 10. stol. proměnila v osadu raně městského rázu s řemeslníky a kupci, jak jsme ji ostatně poznali již při zmíněném průzkumu pod Priorem. Mimořádně bohaté zde byly nálezy související s obchodem - přímo dokládají existenci „tržní čtvrti“ či tržiště, na kterém se odbyvala dálková i lokální směna (stříbrné

mince - denáry z 10.-12. stol., surový baltský jantar, indický karneol, kupecká závaží aj.). Překvapením byl i objev části zřejmě rozsáhlého a dosud neznámého pohřebiště (13 hrobů), jehož počátky sahají do období velkomoravské říše (9. stol.). Pohřbívalo se zde však ještě v průběhu celého 10. stol. Souvislost této nekropole s kostelem sv. Mořice zřejmě neexistuje. Zato četné nálezy typického šperku slovanských žen, esovitých záušnic, ve spodních horizontech středověkého hřbitova na mořickém nám. dokládají, že bezprostředně u dnešního kostela se již ve 12. stol. pohřbívalo. Tento poznatek spolu s dalšími indiciemi a nálezy (např. zlomku románských terakotových dlaždic) svědčí o tom, že nejpozději pro toto období je třeba počítat s existencí sv. Mořice, vzniklého při křižovatce cest v nejrušnější části olomouckého podhradí a plnicího základní farní funkce v roli „trhového kostela“. Patrocini-

um pak souvisí s bavorským církevním prostředím. Nakolik lze spojovat na staveništi Prioru objevené relikt románských staveb (obytný dům a drobná rotunda) s eventuelní existencí velmožského dvorce v těchto místech nelze nyní bez provedení revizního výzkumu spolehlivě rozhodnout. Záchranný odkryv, který zde v r. 1973 za dramatických okolností probíhal, byl administrativním zásahem státních a politických orgánů předčasně ukončen.

Na Mořickém náměstí, které spolu s blízkým okolím kostela sloužilo až do r. 1784 jako hřbitov, se nacházelo několik hřbitovních kaplí. Při archeologickém průzkumu byla objevena celá řada zbytků různých architektur, včetně půdorysu „české kaple“ sv. Cyrila a Metoděje (písemně je doložena k r. 1452), jejíž počátky však zřejmě sahají až do 13. stol.

Z internetových podkladů zpracoval Jiří Němec

Historie obce Žerotín na pokračování

VIII. Spolková činnost na přelomu 19. a 20. století

V minulém díle jsem psal o žerotínské kapli. V dnešním díle se zaměřím na spolkovou činnost v obci na přelomu 19. a 20. století.

Ta byla mnohem bohatší, než je tomu dnes. Bylo to dáno i dobou – české národní obrození a zejména revoluční rok 1848 v Evropě přinesl živnou půdu pro rozvoj českého jazyka a české kultury.

Na přelomu 19. a 20. století existovalo v Žerotíně několik spolků. Mezi nejstarší spolky patřila Rolnicko-čtenářská beseda, Sdružení venkovské omladiny a Čtenářský spolek svaté Marty. Kromě těchto spolků vznikla Tělocvičná jednota Sokol Žerotín a v období první republiky došlo ke vzniku Sboru dobrovolných hasičů.

Ale teď k jednotlivým spolkům. Rolnicko-čtenářská beseda vznikla v roce 1886. Tento spolek byl vlastně předchůdcem dnešního Sokola, jelikož část členstva patřila mezi zakládající členy Sokola. Od vzniku Sokola v roce 1899 až do konce první světové války fungovaly tyto dvě organizace současně.

Sdružení venkovské omladiny a Čtenářský spolek svaté Marty se zaměřovaly na výchovu katolické mládeže. Důvod existence těchto dvou organizací v obci je zřejmý – vysoký podíl obyvatel hlásících se k římskokatolické církvi, který můžeme sledovat i dnes. Z iniciativy těchto dvou organizací se uvažovalo o založení Tělocvičné jednoty Orel. Ovšem tyto úvahy

vznikaly v době existence Sokola, který již měl v obci silnou pozici, vybudovanou vlivnou členskou základnu a mezi členy Sokola patřila i katolická mládež, takže by se jednalo o zbytečnou existenci dvou tělocvičných jednot v tak malé obci. Navíc Sokol ve třicátých letech disponoval finančními prostředky a pozemky pro účely vybudování sokolovny. Po druhé světové válce nedošlo k obnovení ani Sdružení venkovské omladiny, ani Čtenářského spolku svaté Marty.

Tělocvičná jednota Sokol Žerotín vznikla 10. prosince 1899. Mnoho informací o této organizaci jsem zmínil výše – byla založena členy Rolnicko-čtenářské besedy, v

obci postupně získala dominantní pozici, kterou si drží dodnes. V současnosti se jedná o jediný fungující spolek v obci. Podrobně se o její historii a současnosti rozepíšu v příštím díle.

Sbor dobrovolných hasičů vznikl až v době první republiky – 25. ledna 1925. V poslední době však nevykazoval žádnou činnost, a proto 10. února 2015 rozhodlo zastupitelstvo obce, které je zřizova-

telem SDH, o rozpuštění sboru. Jak jsem již zmínil, v příštím díle se zaměřím na historii Tělocvičné jednoty Sokol Žerotín.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ!

Tomáš Hrubý

Sokol

Sokolská všestrannost

Rozhodnutím valné hromady Tělocvičné jednoty Sokol Žerotín došlo k obnovení oddílu sokolské všestrannosti. Tento oddíl navštěvují hoši i dívky z řad žactva a dorostu. Věnujeme se různým druhům sportovních her (ringo, vybíjená, přehazovaná, fotbal, florbal, badminton atd.).

Zhodnocení činnosti za rok 2015

V loňském roce jste se mohli v

obecním zpravodaji dočíst o aktivitách, které uskutečnila naše jednota. Dovolte mi, abych Vám tyto akce připomněl. V červnu se v rámci Mezinárodního dne dětí uskutečnil dětský den. Děti si vyzkoušely různorodé soutěže. Během hodových slavností naše jednota zorganizovala dvě významné akce, a to turnaj v malé kopané „O putovní klobásu“ a výstavu u příležitosti 115 let existence naší tělocvičné jednoty.

Společenská kronika

Jubilanti:

Eva Rubringerová

93 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

Zprávy obecního úřadu

Upozorňujeme občany, že 30. června je termín pro úhradu poplatku za komunální odpad.

Žerotínské hody

Srdečně zveme občany na hodovou oslavu, která se uskuteční dne **30. července 2016** na místním hřišti.

Na hřišti budou kolotoče, skluzavka, bude probíhat turnaj v malé kopané o „**Žerotínský klobásek**“.

Pro malé i velké bude odpoledne připraven aquazorbink.

V odpoledních hodinách budou k poslechu hrát „Piňovští kanci“ Vyzýváme touto cestou všechny žerotínské hospodyňky, aby se zapojily do soutěže „**O nejlepší ho-**

dový koláček“.

Přineste v sobotu od 13.00 do 13.30 hod. na koupaliště cca 10 ks koláčků do soutěže. Vyhodnocení soutěže bude provedeno v 15.00 hod. Všechny občany vyzýváme, aby svým hlasem přišli hodnotit kvalitu hodových koláčků a tak se zapojili do soutěže.

V sobotu večer od 20 hod hodová diskotéka.

V neděli **31. 07. 2016** slavnostní hodová mše v kapli sv. Marty v 9.00 hod.

**Spolek na ochranu závlahové nádrže
ve spolupráci s obcí Žerotín, RD Žerotín a HD Strukov**

pořádá

v sobotu **11. 6. 2016** od **6. hod.** v areálu závlahové nádrže

Posezení u vody

spojené s rybolovem, ze kterého si každý, kdo přijde chytat, odnese úlovek – pokud nebude mít vlastní, obdrží kapra od spolku

Zajištěno je bohaté občerstvení

pečené makrely

uzeniny z udírny (cigáro, žebra, klobásky)

kýta na rožni

párek v rohlíku

točené pivo, nealko a další

Taktéž je zajištěna bohatá tombola

K příjemnému posezení zvou členové spolku

TJ Sokol Žerotín

zve všechny žerotínské i přespolní děti na

Dětský den

a to v sobotu dne **11. 6. 2016**

Začátek ve **13.30 hod**, na hřišti u koupaliště.

Na zahájení vystoupí skupina KIRI o.s. se svým programem:

„Střelci v době husitského hnutí“

Pro děti jsou připraveny sportovní a dovednostní soutěže,
za které budou děti odměňovány drobnými cenami.

Občerstvení je zajištěno u místního rybníku, kde bude již od rána
probíhat posezení u vody, pořádané místním spolkem rybářů.

Na vaši účast se těší pořadatelé.

